

berøet paa en feilagtig Udtalelse fra min Side. Jeg har kun ment, at man, medens de fremmede Fariner nu for en Del fortrænge St. Croix Sukkeret, mulig ved Anvendelsen af bedre kunstige Apparater, kunde bringe et Fabrikat frem paa St. Croix, som i sin fulde forædlede Tilstand vilde kunne maale sig i Konkurrencen med alle fremmede indførte Fariner. St. Croix Sukkeret er jo nemlig dog Korsukker, hvortimod Storfstedelen af de indførte Fariner ikke er det, men er Roesukker. Jeg tror ikke, at denne Betragtning er feilagtig. — Naar det ligeledes er blevet sagt, at jeg skulde have udtalt, at den foreslaaede Moderation i Tolden af $\frac{4}{10}$ Sk. vilde fortrænge det indførte Sukker, da maa jeg bemærke, at dette heller ikke har været min Tanke. Jeg frygter kun for, at denne Moderation kan have tilfølge, at den fremtvinger en forhøjet Pris paa de indførte Sukkere her paa Pladsen; Indførelsen deraf er jo ikke ubetydelig i Danmark, hvorfor en Forhøjeelse vilde fremkalde et vist Tryk paa Befolkningen, for hvem Sukkeret er blevet et saa væsentligt Næringsmiddel. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa de Motiver, som have ledsaget det Lovforslag om St. Croix, der er blevet behandlet paa et andet Sted. Det er i disse oplyst, at et Parti St. Croix Sukker, som her er blevet solgt til $14\frac{1}{4}$ Sk. pr. Pd., kun er blevet betalt Producenterne med $6\frac{1}{2}$ Sk. eller med cirka $6\frac{1}{2}$ Sk. Det er det Hele, som Producenterne faa for at frembringe Sukkeret, medens Prisen, inden det naar hertil, forøges saaledes gennem Udgifterne til Skibsfragt, Toldafgift, Kommissionærer osv., at det her sælges for $14\frac{1}{4}$ Sk. Af Prisen her faa Producenterne altsaa knap det Halve. — Det er ogsaa nylig blevet fremhævet af den ærede Forslagsstiller, at Indvaanerne paa St. Croix, eller rettere at Kolonialraadet der ikke har andraget paa nogen Moderation. Men det fremgaar dog af Motiverne til det nævnte Lovforslag, at man har andraget paa, at Fragt-afgiften af Sukker, som falder usforholdsmæssigt tungt — den falder nemlig med $1\frac{3}{4}$ Sk. pr. Pd. — maa modereres, saa at den kommer til at svare til anden Fragt-afgift, nemlig $1\frac{1}{4}$ Sk. pr. Pd. Det er nu ikke min Mening, at man igjennem Lovgivning-

gen skulde søge enten at forhøje eller at nedsætte Fragten især for private Skibe, men jeg vil henstille om det ikke kunde tænkes, at der kunde aabnes en større Afgang til Konkurrence for de vestindiske Der, saa at man ikke blev ved den gamle Elendrian og indskrænkede sig til kun at bruge enkelte Firmaer eller Rbederier. Hvor der er en almindelig Konkurrence tilstede, der bringer den jo en Lettelse i alle Udgifter, som staa i Forbindelse dermed, og hvis man blot, som der er andraget paa, kunde faa Fragten af den uhyre store Sukkerforbrug, der er her i Danmark, lettet med $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pd., saa vilde det jo komme Producenterne overordentlig tilgode. Jeg har kun villet tillade mig at omtale dette, fordi det staar berørt paa et andet Sted i Regjeringens Motiver til det af mig nævnte Lovforslag.

Fischer: Jeg takker den ærede Forslagsstiller for de Oplysninger, som han gav mig om, hvorledes det er Meningen, at Muscovad-sukkere, der er lysere end Prové Nr. 15, skulde fortolbes, men jeg kan fremdeles ikke erkende, at Lovforslaget er heldig affattet i saa Henseende, og jeg vil gjentage min Hensikling til det ærede Medlem om til næste Behandling at søge hele § 1 omarbejdet. Hvis jeg forstod det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen) rigtig, var det hans Tanke, at de ældre Bestemmelser, forsaavidt de bevaredes, burde optages i Lovforslaget, saaledes at dette altsaa kom til at lyde paa, at der istedetfor Toldblovens Positioner Nr. 227, 228, 229 skulde for Fremtiden træde følgende nye Positioner osv. Var dette, som sagt, virkelig det nævnte ærede Medlems Tanke, skal jeg ganske tiltræde den og anbefale den ærede Forslagsstiller at tage under Dervejelse, om det ikke er hensigtsmæssigt at affatte Lovforslagets § 1 paa denne Maade.

Melchior: Hvad de yderligere Bemærkninger angaar, som bleve fremsatte af det ærede Medlem her skraas overfor (N. P. Hansen), da vilde jeg gjerne imødegaa dem, hvis jeg ikke befrygtede, at det vilde bringe os noget vel langt borte fra selve den foreliggende Sag. Jeg kan i det Mindste ikke se,